30/07/2023

Μητροπολίτης Σουηδίας: “Τα επίγεια γεύματα είναι πρόσκαιρα, ας τρεφόμαστε από τον Άρτο της Ζωής…”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας στο κήρυγμα του για την Κυριακή Η΄ Ματθαίου, από τον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης τόνισε πως “τα επίγεια γεύματα είναι πρόσκαιρα, γι᾽ αυτό ας τρεφόμαστε μυστικώ τω τρόπω, από τον Άρτο της Ζωής, τον Κύριο μας, κι ας γευόμαστε την απεραντοσύνη της Θείας Του ευσπλαχνίας”.

Παρακάτω η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ο απλός λαός, που αποτελείται από διάφορα

κοινωνικά στρώματα ανθρώπων, όσο κι αν έχει έμφυτη μέσα του τη θρησκευτικότητα και τον ηθικό νόμο σαν οδηγό του, χρειάζεται, για να ενισχύσει αυτή του την πίστη και να την στερεώσει, και κάτι ακόμη, την έκδηλη θαυματουργική δύναμη του Θεού, που να έχει άμεση σχέση με την ίδια του την ύπαρξη και την επιβίωση.

Ο απλός λαός, χωρίς να έχει εγωϊσμό ή κακότητα, νοιώθει εκείνο που τον καταπλήσσει ή εντυπωσιάζει τη διάνοιά του και συγκινεί την καρδιά του, όταν εκείνο τον αφορά άμεσα υλικά, δηλαδή να θεραπευθεί, να ντυθεί, να στεγαστεί και να χορτάσει.

Εκείνο που συγκινεί άμεσα τον απλό άνθρωπο είναι η γλώσσα της ευσπλαχνίας, της καλοσύνης και της αγάπης. «ἐξελθών ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολύν ὄχλον καί εὐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καί ἐθεράπευσε τούς ἀρρώστους αὐτῶν» (Ματθ. 14,14).

Εδώ, η ευσπλαχνία του Κυρίου έδεσε ακόμα πιο σφιχτά κοντά Του το λαό. Εξάλλου, το πόσο είχε σκλαβωθεί η ψυχή του λαού από την ευεργεσία του Χριστού, φαίνεται από το γεγονός ότι χιλιάδες ανδρών, γυναικών και παιδιών, ευρισκόμενοι στην ερημιά και σε περασμένη ώρα, είχαν εγκαταλείψει τα σπίτια τους, τις εργασίες τους, τα πάντα, συνεπαρμένοι από τη σαγηνεύουσα παρουσία του Χριστού.

Αυτός ο κόσμος κρατιόταν με ιερό δέος και δεν έπαιρνε ανάσα, για να μην του ξεφύγει ούτε μια λέξη, που σαν μαργαρίτης έβγαινε από το στόμα του Θεανθρώπου. Είναι μεγάλο πράγμα να βρίσκει ο πονεμένος λαός ξεκούραση χωρίς αντάλλαγμα, χωρίς να βλέπει διακρίσεις στο αγκάλιασμα της αγάπης του Χριστού

και των Μαθητών Του.
Χορταίνει η ψυχή του με τα λόγια του ευαγγελίου, αφού είναι «ρήματα ζωῆς αἰωνίου». Κι όσο περισσότερο η ψυχή του ανθρώπου χορταίνει με την παρουσία και τους λόγους του Θεανθρώπου, τόσο οι ανάγκες της τροφής και της ζωής μειώνονται και κατέχουν δευτερεύοντα ρόλο, διότι «οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος».
Έτσι εξηγείται και από το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, ότι ο λαός των πέντε χιλιάδων και πλέον προσώπων δεν είχε πεινάσει, παρόλο που «ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν». Είχαν, όμως, μπροστά τους «τόν οὐράνιον Ἄρτον, τήν τροφήν τοῦ παντός κόσμου». Είχαν την πηγή, τον ακένωτο θησαυρό των πνευματικών και υλικών αγαθών.
Το θαύμα του χορτασμού των «πεντακισχιλίων» ανδρών με «πέντε ἄρτους καί δύο ἰχθύας», είναι γεγονός αναμφισβήτητο. Πού είναι οι άπιστοι, οι αδιάφοροι, οι εχθροί της Εκκλησίας του Χριστού; Μπροστά σε χιλιάδες λαού, ευλογούνται πέντε άρτοι και δύο ψάρια. Τεμαχίζονται από το Χριστό, μοιράζονται από τους μαθητές, τρώγει ο όχλος των χιλιάδων ανθρώπων, χορταίνει και περισσεύουν δώδεκα κοφίνια.
Ικανοποιούνται όλες οι ανθρώπινες αισθήσεις: όραση, ακοή, αφή, όσφρηση, γεύση και προπαντός το αίσθημα της πείνας, εκτός από τα πλεονάσματα που «ἤρθησαν». Τα υλικά αγαθά έρχονται ως επιπρόσθετη ευλογία από το Χριστό, που ζητεί από τον πιστό να επιδιώκει τη βασιλεία Του και να μην διακατέχεται από το άγχος για τα βιοτικά αγαθά, αφού «οὐκ ἐλαττωθήσεται παντός ἀγαθοῦ».
Το ψωμί του καθημερινού μας φαγητού, το ψωμί που μοιράζουμε στους φτωχούς, οι πέντε άρτοι που πολλαπλασίασε ο Χριστός, ο άρτος που έδωσε στους Μαθητές του την παραμονή της σταυρώσεως και που η Θεία Ευχαριστία διαιωνίζει, όλες αυτές οι μορφές του άρτου, ενοποιούνται στο πρόσωπο Εκείνου, που είναι ο αιώνιος άρτος της ζωής.
Τα επίγεια γεύματα είναι πρόσκαιρα, Αδελφοί μου, γι᾽ αυτό κι ας τρεφόμαστε κι εμείς, μυστικώ τω τρόπω, από τον Άρτο της Ζωής, τον Κύριο μας, κι ας γευόμαστε την απεραντοσύνη της Θείας Του ευσπλαχνίας.
Αμήν!